

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 17Er/81/2003
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7503894716
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Tatranská
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7503894716.3

Uznesenie

Okresný súd Košice - okolie v exekučnej veci oprávneného: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČ 35697270, proti povinnému: R. Š., Q.. XX.X.XXXX, U. T. X. XX., vedenej u JUDr. Ing. Karola Mihala na Exekútorskom úrade Košice, Moyzesova 34, pod sp. zn. EX 82/2003, v konaní o návrhu povinného na odklad a zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Odklad exekúcie nepovoľuje.

Návrh na zastavenie exekúcie zamieta.

odôvodnenie:

V hore uvedenej exekučnej veci predložil povinný súdu návrh na odklad a zastavenie exekúcie zdôvodnený tým, že podal návrh na obnovu konania. K návrhu pripojil fotokópiu spracovaného návrhu na obnovu konania zo dňa 26.5.2014 adresovaného tunajšiemu súdu.

Podľa § 56 ods.1 Exekučného poriadku na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.

Podľa ods. 2 cit.zák. ust aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Povinný žiadal o odklad exekúcie na dobu, kým príslušný súd nerozhodne o jeho návrhu na obnovu konania, ktorým podľa pripojenej kópie žiada, aby súd povolil obnovu konania vedeného pod sp.zn. 1Ro2870/02 argumentujúc ochranou práv spotrebiteľa, pričom v pôvodnom konaní bol povinný poškodený ako spotrebiteľ.

Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku, teda z tzv. sociálneho dôvodu, prichádza do úvahy iba v prípade, ak sú súčasne splnené tieto podmienky: 1. povinný je fyzickou osobou, 2. povinný o odklad exekúcie požiadal, 3. povinný sa bez svojej viny ocitol v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky, 4. povinný sa ocitol v takomto postavení iba prechodne, 5. oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený.

V konaní o povolenie odkladu exekúcie ťaží povinného nielen bremeno tvrdenia, pokiaľ ide o naplnenie podmienok povolenia odkladu exekúcie, ale i dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie ich naplnenia. Toto dôkazné bremeno unesie povinný iba v prípade, ak splnenie podmienok na odklad exekúcie vyplýva z obsahu exekučného spisu alebo dôkazov, ktoré exekučnému súdu predloží alebo ktoré označí.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku predpokladá preukázanie povinným takých okolností, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok stanovených na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Pred povolením odkladu exekúcie z tohto dôvodu by malo byť teda dostatočne osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Takouto skutočnosťou je vždy rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, ktoré môže byť vydané aj v konaní o obnove konania (§ 233 OSP), resp. situácia, s ktorou odklad vykonateľnosti spája právo, napr. povolenie obnovy konania (§ 234 ods. 3 OSP). Takouto skutočnosťou však automaticky nie je akékoľvek súdne konanie začaté povinným, ktorým spochybňuje platnosť alebo účinky exekučného titulu. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. 1. 2009, č. k. II. ÚS 1/09-29)

Dôvodom pre ktorý by súd mohol vyhovieť návrhu povinného na odklad exekúcie, by mohol byť v zmysle § 56 ods. 2 EP iba dôvod, ktorý by musel viesť k zastaveniu exekúcie podľa § 57, a to z taxatívne vymenovaných dôvodov v ods. 1 tohto ustanovenia, alebo preto, že to vyplýva z iných ustanovení tohto alebo osobitného zákona (§ 57 ods. 2 EP). Súd však nezistil žiaden zákonný dôvod, ktorý by viedol k zastaveniu exekúcie.

Taktiež povinný nepreukázal žiaden dôvod na odklad exekúcie podľa ods. 1 vyššie cit. zák. ust. pre prechodné zhoršenie situácie, ktorá by znamenala nepriaznivé následky pre neho alebo rodinných príslušníkov.

Konajúci súd zistil, že vec vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/186/2014 a vo veci nebolo doteraz rozhodnuté.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 159 ods. 3 O.s.p.). Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (§ 167 ods. 2 O.s.p.).

Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb.

Z hľadiska posudzovania existencie relevantného exekučného titulu teória rozoznáva dvojaké účinky právoplatnosti: tzv. formálne a tzv. materiálne. Formálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, teda že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný (suspenzívny) účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, medzi ktorými má táto právoplatnosť účinky, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku (rei iudicatae), o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach v iných právnych veciach uviedol, že exekučný súd má povinnosť počas celého exekučného konania skúmať, či sa vykonanie exekúcie navrhuje na podklade vykonateľného exekučného titulu (viď napríklad sp.zn. 1 Cdo 52/2010, 2 Cdo 269/2012, 3 Cdo 210/2011, 4 Cdo 52/2012, 5 Cdo 42/2012, 6 Cdo 135/2012 a 7 Cdo 162/2011). Rovnaký názor zastáva aj Ústavný súd Slovenskej republiky (viď napríklad sp.zn. I. ÚS 203/2011, II. ÚS 417/2011, IV. ÚS 456/2012).

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Exekučný súd konštatuje, že jediným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní.

Vývoj právnych názorov všeobecných súdom v právne obdobných prípadoch nemožno automaticky stotožňovať s porušením základného práva na súdnu ochranu, pokiaľ je prípadná odlišnosť týchto

právnych názorov založená na racionálnej právnej argumentácii. Je pritom vecou a najmä povinnosťou vo veci konajúcich všeobecných súdov vysporiadať sa nielen so zákonnosťou, ale aj ústavnosťou svojich rozhodnutí. (čl. 144 ods. 1 ústavy).

Dôvody namietané povinným sú vecou posúdenia sporového súdu, ktorého závery exekučný súd nemôže prejudikovať. Exekučným titulom je však rozhodnutie oprávneného, ktoré je doteraz právoplatné a vykonateľné, v konečnom dôsledku nebolo ani požiadané o odklad jeho vykonateľnosti a súd teda nezistil žiaden iný dôvod, pre ktorý by mala byť exekúciu zastavená, preto že tak stanoví zákon alebo preto, že ide o jej neprípustnosť. Konanie sporového súdu o neplatnosť úkonu začalo, ale je otázkou času kedy skončí, s akým výsledkom, pričom jeho rozhodnutie i v prospech povinného neznamená automatické zrušenie exekučného titulu. Zasadou exekučného konania je rýchle a účinné vymoženie pohľadávky povinného a musí byť chápané ako pokračovanie procesu, ktorého výsledkom bolo vydanie exekučného titulu. Preto súd nemôže pripustiť neodôvodnené prerušenie tohto procesu, zvlášť pokiaľ k tomu nezistil zákonné dôvody.

Na základe uvedeného súd nevyhovel návrhu povinného na odklad exekúcie ani podľa ods. 2 cit. zák. ust..

Na základe uvedeného preto súd nevyhovel ani návrhu povinného na zastavenie exekúcie, pretože povinný okrem podania návrhu na obnovu konania neuviedol žiaden iný dôvod na jej zastavenie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na podpísanom súde v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, inak súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 1 O.s.p.).